

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

16. veebruar 2012*

Määrus (EÜ) nr 6/2002 — Artikli 19 lõige 1 — Ühenduse disainilahendused —
Ühenduse disainilahendusest tulenevate õiguste rikkumine või rikkumise oht — Mõiste „kolmas isik”

Kohtuasjas C-488/10,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Alicante y n° 1 de Marca Comunitaria (Hispaania) 15. septembri 2010. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 11. oktoobril 2010, menetluses

Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA

versus

Proyectos Integrales de Balizamiento SL,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja esimees A. Tizzano, kohtunikud M. Safjan, M. Ilešič (ettekandja), E. Levits ja M. Berger,

kohtujurist: P. Mengozzi,

kohtusekretär: ametnik K. Malacek,

arvestades kirjalikus menetluses ja 14. septembri 2011. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

— Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA, esindajad: *abogado* J.L. Gracia Albero, *abogado* F. Rodríguez Domínguez, *abogado* F. Miazetto ja *abogado* S. Ferrandis González,

— Poola valitsus, esindajad: M. Laszuk, I. Źarski ja M. Szpunar,

— Euroopa Komisjon, esindajad: F. Wenzel Bulst ja R. Vidal Puig,

olles 8. novembri 2011. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb seda, kuidas tõlgendada nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta (EÜT 2002, L 3, lk 1; ELT eriväljaanne 13/27, lk 142; edaspidi „määrus”) artikli 19 lõiget 1.
- 2 Eelotsusetaotlus esitati Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA (edaspidi „Cegasa”) ja Proyectos Integrales de Balizamiento SL-i (edaspidi „PROIN”) vahelises vaidluses, mis puudutab Cegasa esitatud ühenduse disainilahendusest tulenevate õiguste rikkumise hagi.

Õiguslik raamistik

- 3 Määruse põhjendusest 5 nähtub, et selle eesmärk on „luua kõikides liikmesriikides vahetult kohaldatav ühenduse disainilahendus”, selleks et „saada üks disainilahenduse õigus territooriumil, mis hõlmab kõiki liikmesriike”.

- 4 Määruse põhjenduses 18 on sätestatud:

„Ühenduse registreeritud disainilahenduse jaoks on tarvis luua register ja pidada seda, milles registreeritakse kõik vorminõuetele vastavad taotlused ning järjestatakse need esitamise aja alusel. Selleks et võimalikult vähendada taotlejate kohustusi seoses registreerimise ja muude protseduuridega, ei peaks see registreerimissüsteem üldjuhul põhinema eelneval kaitsekõlblikkuse tingimustele vastavuse sisulisel läbivaatamisel.”

- 5 Vastavalt määruse artikli 1 lõike 2 punktile b kaitstakse ühenduse disainilahendust „kui „ühenduse registreeritud disainilahendus”, kui see on käesolevas määruses sätestatud viisil registreeritud”.

- 6 Määruse artikli 1 lõikes 3 on sätestatud:

„Ühenduse disainilahendus on ühtne. Selle mõju on ühetaoline kogu ühenduses. Seda saab registreerida, üle anda või loobuda, kehtetuks tunnistada või selle kasutamist keelustada üksnes kogu ühenduses. Nimetatud põhimõte ja selle mõju on üldkohaldatavad, kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti.”

- 7 Määruse artikli 3 punkti a kohaselt

„[...] kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *disainilahendus* – toote või selle osa välimus, mis tuleneb eelkõige toote enese ja/või selle kaunistuste joonte, piirjoonte, värvide, kuju, struktuuri ja/või materjali omadustest”.

- 8 Määruse artikli 4 lõikes 1 on ette nähtud:

„Disainilahendust kaitstakse ühenduse disainilahendusena juhul, kui see on uudne ja eristatav.”

- 9 Vastavalt määruse artikli 5 lõike 1 punktile b loetakse ühenduse registreeritud disainilahendus uudseks, kui identset disainilahendust ei ole tehtud avalikkusele kättesaadavaks „enne kuupäeva, mil esitati selle disainilahenduse registreerimise taotlus, millele kaitset taotletakse, või kui nõutakse prioriteeti, enne prioriteedikoopäeva”.

- 10 Määruse artikli 6 lõike 1 punktis b on ette nähtud, et ühenduse registreeritud disainilahendus loetakse eristatavaks, kui vastava ala asjatundja [mõiste „asjatundja” asemel on edaspidi kasutatud täpsemat vastet „asjatundlik kasutaja”] üldmulje sellest erineb kõikide nende disainilahenduste jäetud üldmuljest,

mis on avalikkusele kättesaadavaks tehtud, „enne kuupäeva, mil esitati selle disainilahenduse registreerimise taotlus, millele kaitset taotletakse, või kui nõutakse prioriteeti, enne prioriteedikuupäeva”.

11 Määruse artikli 10 „Kaitse ulatus” lõikes 1 on sätestatud:

„Ühenduse disainilahendusest tulenev kaitse hõlmab kõiki disainilahendusi, mis jätavad [asjatundlikule kasutajale] ühesuguse üldmulje.”

12 Määruse artiklis 19 „Ühenduse disainilahendusest tulenevad õigused” on ette nähtud:

„1. Ühenduse registreeritud disainilahendus annab selle omanikule ainuõiguse kasutada disainilahendust ning takistada kolmandat isikut seda loata kasutamast. Nimetatud kasutamiseks loetakse eelkõige sellise toote valmistamist, pakkumist, turustamist, importi, eksporti või kasutamist või nendel eesmärkidel sellise toote säilitamist, milles disainilahendus sisaldub või mille puhul seda on kasutatud.

2. Seevastu ühenduse registreerimata disainilahendus annab selle omanikule õiguse takistada lõikes 1 nimetatud toiminguid üksnes juhul, kui vaidlusalune kasutus hõlmab kaitstud disainilahenduse kopeerimist.

Vaidlusalust kasutust ei loeta kaitstud disainilahenduse kopeerimiseks, kui kasutatava disainilahenduse on sõltumatult loonud autor, kelle puhul on alust arvata, et ta ei tea omaniku poolt avalikuks tehtud disainilahendusest.

[...]”.

13 Määruse II jaotise 5. jagu „Kehtetus” sisaldab artikleid 24–26.

14 Määruse artikli 24 lõikes 1 on sätestatud:

„Ühenduse registreeritud disainilahendus tunnistatakse kehtetuks [Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet”)] VI ja VII jaos sätestatud korras esitatud taotluse alusel või ühenduse disainilahenduste kohtu poolt vastuhagi alusel, mis on esitatud rikkumise suhtes algatatud menetluses.”

15 Määruse artikli 25 „Kehtetuse alused” lõike 1 punktis d on sätestatud, et ühenduse disainilahenduse võib kehtetuks tunnistada üksnes juhul, kui „ühenduse disainilahendus on vastuolus varasema disainilahendusega”.

16 Määruse V jaotis „Registreerimiskord” koosneb artiklitest 45–50.

17 Määruse artikli 45 „Taotluse esitamise vorminõuete täitmise kontroll” lõikes 2 on sätestatud:

„[Ühtlustamisa]met kontrollib:

- a) kas taotlus vastab muudele artikli 36 lõigetes 2, 3, 4 ja 5 ning kui tegemist on koondtaotlusega, artikli 37 lõigetes 1 ja 2 sätestatud tingimustele;
- b) kas taotlus on rakendusmääruses artiklite 36 ja 37 kohaldamiseks sätestatud rakenduseeskirjades sisalduvate vorminõuete kohane;
- c) kas on täidetud artikli 77 lõikes 2 sätestatud tingimused;

d) juhul kui nõutakse prioriteeti, kas on täidetud prioriteedinõudega seotud tingimused.”

18 Määruse artikli 47 „Registreerimata jätmise põhjused” lõikes 1 on sätestatud:

„Kui [ühtlustamis]amet artikli 45 kohase kontrolli käigus tuvastab, et disainilahendus, mille kaitsmist taotletakse:

- a) ei vasta artikli 3 punktis a esitatud määratlusele või
- b) on vastuolus avaliku huvi või üldtunnustatud moraalipõhimõtetega, jätab ta taotluse rahuldamata.”

19 Vastavalt määruse artiklile 48, „[k]ui ühenduse registreeritud disainilahenduse taotluse kohta kehtivad nõuded on täidetud ning selles ulatuses, kuivõrd taotlust ei ole artikli 47 kohaselt jäetud rahuldamata, kannab [ühtlustamis]amet taotluse ühenduse registreeritud disainilahendusena ühenduse disainilahenduste registrisse”.

20 Määruse VI jaotis „Ühenduse registreeritud disainilahendusest loobumine ja selle kehtetus” koosneb artiklitest 51–54.

21 Määruse artikli 52 „Kehtetuks tunnistamise taotlus” lõikes 1 on ette nähtud, et „iga füüsiline või juriidiline isik või pädev ametiasutus [võib] esitada [ühtlustamis]ametile ühenduse registreeritud disainilahenduse kehtetuks tunnistamise taotluse”.

22 Määruse IX jaotises „Ühenduse disainilahendustega seotud kohtuasjade kohtualluvus ja menetlusnormid” leidub muu hulgas 2. jagu „Vaidlused ühenduse disainilahenduste õiguste rikkumise ja kehtivuse üle”, mis sisaldab määruse artikleid 80–92.

23 Määruse artiklis 81 on sätestatud:

„Ühenduse disainilahenduste kohtute ainupädevusse kuuluvad:

- a) hagid seoses ühenduse disainilahenduste õiguste rikkumisega ja, kui need on siseriiklike õigusaktidega lubatud, hagid seoses õiguste rikkumise ohuga;
- b) hagid tuvastamiseks, et ühenduse disainilahenduse õigusi ei ole rikutud, kui need on siseriiklike õigusaktidega lubatud;
- c) ühenduse registreerimata disainilahenduse kehtetuks tunnistamise hagid;
- d) vastuhagid punkti a kohaste hagidega seotud ühenduse disainilahenduse kehtetuks tunnistamiseks.”

24 Määruse artikli 85 „Kehtivuse presumptsioon – põhjendamine” lõikes 1 on sätestatud:

„Ühenduse registreeritud disainilahenduse rikkumise või rikkumise ohuga seotud hagi menetlemisel eeldab ühenduse disainilahenduste kohus ühenduse disainilahenduse kehtivust. Kehtivuse võib vaidlustada üksnes kehtetuks tunnistamist nõudva vastuhagiga. Väidet ühenduse disainilahenduse kehtetuse kohta võib, kui see ei ole esitatud vastuhagis, siiski arvesse võtta juhul, kui kostja väidab, et ühenduse disainilahenduse võiks kehtetuks tunnistada talle kuuluvatest artikli 25 lõike 1 punkti d kohase varasema siseriikliku disainilahenduse õigustest tulenevalt.”

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

- 25 Cegasale kuulub ühenduse registreeritud disainilahendus nr 000421649-0001, mis koosneb teetulbast, mida kasutatakse tee tähistamiseks. Selle disainilahenduse taotlus esitati ühtlustamisametile 26. oktoobril 2005 ning disainilahendus avaldati ühenduse disainilahenduste registris 13. detsembril 2005.
- 26 PROIN turustas 2007. aasta lõpus teetulpa H-75. Kuna Cegasa on seisukohal, et sellest tulbast jääv üldmulje ei erine registreeritud ühenduse disainilahenduse nr 000421649-0001 omast, palus Cegasa 2008. aasta jaanuaris kohtuväliselt PROIN-il lõpetada disainilahendusest tulenevate õiguste rikkumine. Viimane eitas rikkumist, kuid nõustus siiski oma disaini muutma. 2008. aasta märtsis kordas Cegasa PROIN-ile oma palvet lõpetada disainilahendusest tulenevate õiguste rikkumine.
- 27 PROIN esitas 11. aprillil 2008 ühtlustamisametile taotluse registreerida ühenduse disainilahendus, mis koosneb teetulbast, mida kasutatakse tee tähistamiseks. Disainilahendus avaldati ühenduse disainilahenduste registris 7. mail 2008 nr 000915426-001 all.
- 28 Eelotsusetaotluse esitanud kohus on seisukohal, et PROIN-i turustatav silindriline tulp on Cegasa ühenduse registreeritud disainilahenduse nr 000421649-0001 reproduktsioon, kuna see tulp ei jäta asjatundlikule kasutajale erinevat üldmuljet kui viimati nimetatud disainilahendus. Kohus täpsustab, et Cegasa ei ole ühenduse registreeritud disainilahenduse nr 000915426-001 kehtetuks tunnistamise taotlust siiski esitanud.
- 29 Cegasa esitas seevastu Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Alicante y n° 1 de Marca Comunitariale ühenduse registreeritud disainilahendusest tulenevate õiguste rikkumise hagi, väites, et PROIN-i poolt teetähise H-75 pakkumine, tutvustamine, reklaamimine, ladustamine, turustamine ja levitamine kujutavad endast nende õiguste rikkumist, mis on määrusega antud talle kui ühenduse registreeritud disainilahenduse nr 000421649-0001 omanikule.
- 30 PROIN vaidles disainilahendusest tulenevate õiguste rikkumise hagile vastu. Ta väitis eelkõige, et Cegasal puudub õigus esitada oma ühenduse registreeritud disainilahendusest tulenevate õiguste rikkumise hagi, kuna PROIN-i turustatav teetulp on samuti registreeritud ühenduse disainilahenduse reproduktsioon. Ta väitis seega, et niikaua kuni kõnealust registreeringut ei ole kehtetuks tunnistatud, on selle omanikul määruse kohaselt kasutusõigus, mistõttu selle õiguse teostamist ei saa pidada õiguste rikkumiseks.
- 31 Neil asjaoludel otsustas Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Alicante y n° 1 de Marca Comunitaria menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:
- „1. Kas ühenduse registreeritud disainilahendusega antud ainuõiguse rikkumist käsitlevas vaidluses laieneb [määruse] artikli 19 lõikes 1 sätestatud õigus keelata kolmandatel isikutel disainilahendust kasutada mis tahes kolmandatele isikutele, kes kasutavad teisi disainilahendusi, mis ei jäta asjatundlikule kasutajale erinevat üldmuljet, või vastupidi on selle kohaldamisalast välja arvatud kolmas isik, kes kasutab talle kuuluvat hilisemat ühenduse registreeritud disainilahendust, kuni seda ei ole kehtetuks tunnistatud?
 2. Kas vastus eelmisele küsimusele on sõltumatu kolmanda isiku tahtlusest või oleneb tema tegevusest, kusjuures määrav kriteerium on see, et kolmas isik on hilisemat ühenduse disainilahendust taotlenud ja selle registreerinud pärast seda, kui varasema ühenduse disainilahenduse omanik on temalt kohtuväliselt nõudnud toote turustamise lõpetamist sellest varasemast disainilahendusest tulenevate õiguste rikkumise tõttu?”

Eelotsuse küsimuste analüüs

Esimene küsimus

- 32 Sissejuhatuseks tuleb märkida, et määrus ei sisalda ühtegi normi, mis viitaks selgelt varasema ühenduse registreeritud disainilahenduse omaniku võimalusele esitada disainilahendusest tulenevate õiguste rikkumise hagi hilisema ühenduse registreeritud disainilahenduse omaniku vastu.
- 33 Tuleb siiski tõdeda, et määruse artikli 19 lõike 1 sõnastuses ei ole vahet tehtud olenevalt sellest, kas kolmas isik on ühenduse registreeritud disainilahenduse omanik või mitte.
- 34 Vastavalt kõnealusele sättele annab ühenduse registreeritud disainilahendus selle omanikule ainuõiguse kasutada disainilahendust ning takistada „kolmandat isikut” seda loata kasutamast.
- 35 Samamoodi on määruse artikli 10 lõikes 1 sätestatud, et ühenduse disainilahendusest tulenev kaitse hõlmab „kõiki disainilahendusi, mis jätvavad [asjatundlikule kasutajale] ühesuguse üldmulje”.
- 36 Nendest sätetest nähtub, et määrusega ei ole välistatud, et ühenduse registreeritud disainilahenduse omanik võib esitada disainilahendusest tulenevate õiguste rikkumise hagi, mille eesmärk on takistada sellise hilisema ühenduse registreeritud disainilahenduse kasutamist, mis ei jäta asjatundlikule kasutajale erinevat üldmuljet.
- 37 Tõepoolest, nagu Poola valitsus Euroopa Kohtule esitatud märkustes väitis, on hilisema ühenduse registreeritud disainilahenduse omanikul samuti üldjuhul ainuõigus oma disainilahendust kasutada.
- 38 See asjaolu ei sea siiski kahtluse alla määruse artikli 19 lõike 1 tähenduses mõiste „kolmas isik” tõlgendust, mille kohaselt see mõiste hõlmab kolmandat isikut, kellele kuulub hilisem ühenduse registreeritud disainilahendus.
- 39 Selles suhtes tuleb meenutada, et nagu Euroopa Komisjon oma märkustes väitis, tuleb määruse sätete tõlgendamisel silmas pidada prioriteetsuse põhimõtet, mille kohaselt varasem ühenduse registreeritud disainilahendus on hilisemate ühenduse registreeritud disainilahenduste suhtes prioriteetne.
- 40 Määruse artikli 4 lõikest 1 tuleneb nimelt, et disainilahendust kaitstakse ühenduse disainilahendusena juhul, kui see on uudne ja eristatav. Kui kaks ühenduse registreeritud disainilahendust aga teineteisele vastanduvad, eeldatakse, et esimesena registreeritu vastas ühenduse kaitse saamiseks vajalikele tingimustele enne teisena registreeritud disainilahendust. Nii saab hilisema ühenduse registreeritud disainilahenduse omanik talle määrusega antud kaitse üksnes juhul, kui ta kehtetuks tunnistamise hagi – või olenevalt olukorrast vastuhagi – esitades tõendab, et varasema ühenduse registreeritud disainilahenduse puhul on üks tingimustest täitmata.
- 41 Selles kontekstis tuleb – nagu kohtujurist märkis oma ettepaneku punktides 32 ja 33 – arvesse võtta määrusega kehtestatud ühenduse disainilahenduste registreerimise menetluse peamisi tunnuseid.
- 42 Määruse artiklitega 45–48 reguleeritava menetluse kohaselt kontrollib ühtlustamisamet nimelt, kas taotluse esitamisel on järgitud määruses ette nähtud vorminõudeid. Kui taotlus järgib neid tingimusi, vastab määruse artikli 3 punktis a esitatud disainilahenduse määratlusele ega ole vastuolus avaliku huvi või üldtunnustatud moraali põhimõtetega, kannab ühtlustamisamet taotletud disainilahenduse ühenduse registreeritud disainilahendusena ühenduse disainilahenduste registrisse.
- 43 Järelikult on tegemist peamiselt vormilise kiirkontrolliga, mis – nagu on märgitud määruse põhjenduses 18 – ei nõua sisulist analüüsi, mille raames tehakse enne registreerimist kindlaks, kas disainilahendus vastab kaitse saamise tingimustele, ning milles pealegi erinevalt nõukogu 26. veebruari

2009. aasta määruses (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1) sätestatud registreerimismenetlusest ei ole ette nähtud staadiumi, mis võimaldaks varasema registreeritud disainilahenduse omanikul registreerimisele vastulause esitada.

- 44 Neil asjaoludel saab määruse artikli 19 lõike 1 tähenduses mõiste „kolmas isik” üksnes selline tõlgendus, mille kohaselt see mõiste hõlmab kolmandat isikut, kellele kuulub hilisem ühenduse registreeritud disainilahendus, tagada määrusega taotletava eesmärgi kaitsta tõhusalt ühenduse registreeritud disainilahendusi ning disainilahendusest tulenevate õiguste rikkumise hagide kasuliku mõju.
- 45 Seda järeldust ei lükka ümber ka asjaolu, et määrusega ei ole ühenduse disainilahenduste kohtutele antud pädevust lahendada ühenduse registreeritud disainilahenduste kehtetuks tunnistamise taotlusi ning et selle artiklis 85 on sätestatud, et kõnealused kohtud peavad disainilahenduse rikkumise või rikkumise ohuga seotud hagi menetlemisel eeldama ühenduse registreeritud disainilahenduse kehtivust.
- 46 Selles suhtes tuleb rõhutada, et määruses on ühenduse registreeritud disainilahendusi puudutavate hagide puhul selgelt vahet tehtud disainilahendusest tulenevate õiguste rikkumise hagidel ja kehtetuks tunnistamise hagidel.
- 47 Mis puudutab esiteks disainilahendusest tulenevate õiguste rikkumise hagnid, siis on määruse artiklis 81 ühenduse disainilahenduste kohtutele antud nende vaidluste lahendamise ainupädevus. Nende hagide korral kontrollivad kõnealused kohtud üksnes, kas ühenduse registreeritud disainilahenduse omanikule määrusega antud kasutamise ainuõigust on rikutud.
- 48 Mis puudutab teiseks ühenduse registreeritud disainilahenduste kehtetuks tunnistamise hagnid, on määruses otsustatud ühtlustamisameti poolt nende tsentraliseeritud menetlemise kasuks, kuid seda põhimõtet on siiski leevendatud ühenduse disainilahenduste kohtute võimalusega lahendada ühenduse registreeritud disainilahenduse kehtetuks tunnistamist käsitlevaid vastuhagnid, mis on esitatud disainilahendusest tulenevate õiguste rikkumise või rikkumise ohuga seotud hagi menetluses.
- 49 Selles suhtes ei saa nõustuda argumentidega, et määruse artikli 19 lõike 1 tähenduses mõiste „kolmas isik” tõlgendus, mille kohaselt see mõiste hõlmab kolmandat isikut, kellele kuulub hilisem ühenduse registreeritud disainilahendus, muudab kõnealuste kohtute ja ühtlustamisameti vahelist pädevuse jaotust, muutes lisaks mõttetuks ühtlustamisameti pädevuse kehtetuks tunnistamise valdkonnas.
- 50 Eespool kirjeldatud tunnuste põhjal ilmneb nimelt, et disainilahendusest tulenevate õiguste rikkumise hagnid ja kehtetuks tunnistamise taotlused erinevad oma eseme ja tagajärgede poolest, mistõttu varasema ühenduse registreeritud disainilahenduse omaniku võimalus esitada disainilahendusest tulenevate õiguste rikkumise hagi hilisema ühenduse registreeritud disainilahenduse omaniku vastu ei muuda mõttetuks ühtlustamisametile viimase disainilahenduse kehtetuks tunnistamise taotluse esitamist.
- 51 Järelikult tuleb tõdeda, et kuna hilisem ühenduse registreeritud disainilahendus, mille kasutamine keelati, jääb kehtima seni, kuni ühtlustamisamet või ühenduse disainilahenduste kohus ei ole seda kehtetuks tunnistamist nõudva vastuhagi tulemusel kehtetuks tunnistanud, ei muuda käesoleva kohtuotsuse punktis 44 esitatud järeldus määrusega kehtestatud õiguskaitsesüsteemi.
- 52 Kõiki eespool esitatud kaalutlusi silmas pidades tuleb esimesele küsimusele vastata, et määruse artikli 19 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et ühenduse registreeritud disainilahendusega antud ainuõiguse rikkumist käsitlevas vaidluses laieneb õigus keelata kolmandatel isikutel seda disainilahendust kasutada mis tahes kolmandatele isikutele, kes kasutavad disainilahendust, mis ei jäta asjatundlikule kasutajale erinevat üldmuljet, sealhulgas kolmandale isikule, kellele kuulub hilisem ühenduse registreeritud disainilahendus.

Teine küsimus

- 53 Teise küsimusega palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitada, kas vastus esimesele küsimusele erineb olenevalt sellest, milline on hilisema ühenduse registreeritud disainilahenduse omanikust kolmanda isiku tahtlus ja tegevus.
- 54 Eelotsusetaotluse esitanud kohus viitab eelkõige põhikohtuasjas käsitletavale olukorrale, kus PROIN registreeris oma ühenduse disainilahenduse alles pärast Cegasalt nõudekirja saamist.
- 55 Selles suhtes tuleb esiteks tõdeda, et nagu märkisid kõik Euroopa Kohtule märkusi esitanud huvitatud isikud, tuleb määrusega antud õiguste ulatus kindlaks teha objektiivselt ning see ei saa oleneda ühenduse disainilahenduse registreerimist taotleva isiku tegevusega seotud asjaoludest.
- 56 Teiseks, nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 49 sisuliselt märkis, nähtub määruse artikli 19 lõike 2 teisest lõigust, et liidu seadusandja on arvesse võtnud heausksust, selleks et kaitsta autorit, kes ei olnud omaniku poolt avalikuks tehtud registreerimata disainilahendusest teadlik.
- 57 Seevastu tuleb tõdeda, et seadusandja ei võtnud kolmanda isiku tahtlusega seotud kaalutlusi arvesse kõnealuse artikli lõikes 1.
- 58 Seetõttu tuleb teisele küsimusele vastata, et vastus esimesele küsimusele ei sõltu kolmanda isiku tahtlusest ega tegevusest.

Kohtukulud

- 59 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamiseiga seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

- 1. Nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta artikli 19 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et ühenduse registreeritud disainilahendusega antud ainuõiguse rikkumist käsitlevas vaidluses laieneb õigus keelata kolmandatel isikutel seda disainilahendust kasutada mis tahes kolmandatele isikutele, kes kasutavad disainilahendust, mis ei jäta asjatundlikule kasutajale erinevat üldmuljet, sealhulgas kolmandale isikule, kellele kuulub hilisem ühenduse registreeritud disainilahendus.**
- 2. Vastus esimesele küsimusele ei sõltu kolmanda isiku tahtlusest ega tegevusest.**

Allkirjad